

Selvbiografi 2.0

En udokumenteret feature

En ting som sjældent kan kommunikeres over tekst, er hvordan man er i praksis. Jeg finder, at mine læsere typisk oplever mig som en struktureret og kold person, når det er lige omvendt i praksis. Jeg er 'meget' distraet og kan bl.a. prale med at ofte glemme min taske, jakke, papirer, computer i diverse klasselokaler. Jeg kan også "prale" med ikke at kunne genkende min kærestes bedste veninde, og faktisk svare "Hvem er du?". Det lyder måske ikke slemt, men taget i betragtning at jeg faktisk drak sammen med hende nytårsaften, så er det temmelig skidt. Endvidere kan min hukommelse slet ikke tåle alkohol og jeg kan stort set ikke huske en eneste fest jeg har været til, hvor jeg har været bare lidt beruset.

Motiver i livet

Mit største mål i livet, er at blive en anerkendt filosof. Anerkendt ikke af den brede befolkning, men af mennesker som jeg anser for at være værdige. Selvom anerkendelse af pøbelen også kunne være interessant, især hvis det er på samme niveau som fx Einstein er blevet det, men det er tvivlsomt at det skulle ske.

Jeg vil være kendt, og jeg er dygtig, så hvis jeg arbejder for det, så lykkes det.

Tanker fra og om dengang...

Jeg indså hurtigt, at man ikke lærer specielt meget i grundskolen, hvilket er fint, thi grundskolen burde ikke lære mennesker mere end hvad der er nødvendigt for at de kan fungere i samfundet. De intellektuelle få der er i grundskolen vil hurtigt indse dette og derfor begynde at studere mere selv.

En god måde, at lære en god del på, er at finde sig en læremester - en person som ved væsentlig mere end en selv om noget. Mens jeg gik i grundskolen, håbede jeg på, at blive opdaget for mine intellektuelle evner. Det skete imidlertid ikke, derfor besluttede jeg mig

for, vha. den gyldne regel, at opdage andre intellektuelle og lære dem en masse. Det er fx en begrundelse for at benytte sig af sider som Arto.dk, fordi at man kan (og jeg har gjort) finde intellektuelle hvis sult efter viden ikke bliver stillet i grundskolen eller andre steder.

Når jeg omtaler intellektuelle, så mener jeg personer, som har evnerne og lysten til at tænke ud over det sædvanlige hverdagsævl, en person som kan andet end at smalltalke. Som med alle andre talenter, så er det bedst at intellektuelle bliver opdaget i tide, for at deres potentiale kan udvikles. Sammenlign det med når store klubber har talentspejdere ude for at lede.

"Hvorfor er du så klog, Emil?" 2

Allerede i min første selvbiografi svarede jeg på dette, men jeg er kommet frem til en ny opdagelse. Jeg tror, at en af grundene til at jeg har en så stor viden, er at jeg ikke har muligheden for at blive tankeløst underholdt derhjemme, som næsten alle andre har – med andre ord, jeg har intet internet. Man kunne selvfølgelig indvende, at jeg kunne se fjernsyn, men det kan jeg simpelthen ikke få mig selv til at gøre i længden. Jeg går ind meget aktiv underholdning, i.e. hvor man selv deltager – det gør man ikke ved at se TV.

Det faktum, at jeg ikke har noget internet eller noget godt internet, har medvirket. at jeg modsat andre unge, har været nødt til at bruge min tid på noget 'mere fornuftigt'. Jeg har læst bøger, tænkt tanker og skrevet tekster i stedet. Det er svært, at sige hvor stor indflydelse dette faktum har gjort på mig, men det kaster da lys på nogle interessante tanker angående vores samfund i dag og den passive underholdning, der gør folk til zombier – levende, men ikke tænkende.

Lidt refleksion over krop vs. ånd problemet

Dengang jeg gik på efterskole, havde jeg den ide, at jeg ville elskes for min personlighed alene og ikke min krop, som jeg betegnede som 'ufortjent', da det er noget man er født med og dermed ikke har tjent sig til. Jeg gjorde endda noget negativt ud af mit udseende for at provokere folk til at fravælge mig pga. det.

Denne holdning er typisk for romantikken, og jeg har nu forkastet den. Det kan godt være at man måske ikke har fortjent den krop man er født med, men denne krop indeholder en hjerne, som indeholder en personlighed, som man heller ej er fortjent til. Kroppen og ånden er totalt sammenhængende og hverken kan eller bør adskilles når man bedømmer folk.

Der er ingen grund til at forsøge at bilde sig selv ind, at man ville have elsket sin smukke kone, hvis hun ikke var smuk. Det ville man sandsynligvis ikke. Der er en grund til at mange psykologiske undersøgelser viser, at man vælger sin partner efter udseende. Jeg har forkastet det romantiske verdensbillede og ser nu personer som en helhed i stedet for en tvedeling af noget man må elske og noget man ikke må elske, og alligevel gør det.

Om forhold generelt

Jeg mener, at alle forhold mellem mennesker er handler. En person A vil gerne have noget som person B har, og *vice versa*. Forholdet bryder sammen, når en person bliver utilfreds med det den anden person giver tilbage i byttehandlen.

Om hvad vil Emil gerne have af et forhold

For det første er jeg statusmenneske. Jeg vil gerne have en pæn kæreste, som andre gerne vil have.

For det andet er jeg en mand og har ikke tænkt mig, at lægge skjul på det mest essentielle ved at være mand – sexlyst. Jeg vil have sex regelmæssigt. Jeg gider ikke bruge en krig og en evighed på at 'varme op' hver eneste gang, hvilket ikke betyder at jeg ikke vil gøre det nogle gange – noget for noget, hvis hun kræver det kan jeg godt indgå kompromiser. Det er i øvrigt naturen af et forhold – aftaler. Nå ja, og mht. sex, så gider jeg heller ej lave det hele og jeg elsker at få blowjobs, og kan godt lide at komme pigen i munden. Desuden kunne jeg godt tænke mig at prøve analsex, men ingen af mine kærester har været med på ideen, statistisk set har jeg vel været uheldig.

For det tredje, så går jeg stærkt ind for åbenhed i forholdet. Man fortæller hinanden hvad

man tænker og hvad man er utilfreds over. Det er en virkelighedsfjern romantisk forestilling, at forhold er hævet over dagligdags problemer – det er omvendt, det er næsten i kærlighedsforhold at der er flest problemer, og derfor er det vigtigt at få dem løst. Der er ingen ide i, at indgå forhold uden at gide vedligeholde dem. Sammenlign selv med en bil.

En medfølge af det tredje ønske, så er ærlighed også en vigtig ting. Ingen aftale er brugbar, uden den antagelse om at den er lavet gennem ærlighed frem for snyd.

Ydermere, så leger jeg med ideen om det åbne forhold. Åbent forstået sådan, at man ikke er fastlåst til kun at have sex med hinanden, men med hvem end man lyster. Hvilket bringer mig til den sidste ting – frihed. Jeg er meget friheds-fokuseret og ser helst ikke, at mine forhold begrænser denne frihed.

Autoriteter

Jeg er intet autoritetsmenneske, og vil brokke mig over alle uretfærdigheder jeg oplever. Kritikken kommer gerne i åbenlyse sarkastiske kommentarer og ironi. Jeg er heller ikke *a priori* autoritetsstridig.

Selverkendelse og plads i verden

Som I kan læse, så 'går jeg meget op i' (forfærdeligt udtryk, jeg føler væmmelse ved dets anvendelse) selverkendelse og dens fætter – hvor man hører til i verden. Verden kunne også kaldes samfundet, da vi efterhånden er nået så langt med internationalismen, at verden kan betragtes som et samfund, omend lettere ustruktureret indtil videre. Jeg har dog ingen tvivl om, at det vil udvikle sig mere i denne retning.

Nogle mener måske, at alle kan noget særligt. Det er måske rigtigt, hvis vi definerer 'noget særligt' så vagt, at det mister sin positive værdi. Alle kan ikke noget særligt, så det første man bør gøre, er, naturligvis, at finde ud af, om man kan noget særligt. Noget særligt er noget som ikke mange andre eller ingen andre kan. Eksempelvis male et kunstværk, defineret strengt *et cetera*.

Hvis man er en af dem (særlige i en god betydning), som kan noget særligt, så kunne man opstille et normativt bud om at så *bør* man udnytte sit potentiale, af respekt til alle disse, som ikke har dette potentiale men ønsker sig det. Problemet med et sådant bud, er, at hvis personen ikke har noget respekt for andre, eller hvis personen indvender at blot fordi, at han er født med evner behøver han ikke udnytte dem – han har jo ikke spurgt om dem – så falder buddet. Moral er umuligt at begrunde objektivt.

Efter ovenstående overvejelser blev det mig klart, at jeg var nødt til at finde ud af om jeg var en særling eller ej. Og for at finde ud af det, så er selverkendelse en nødvendighed.

I øvrigt kan og *bør* (dejligt ord, ikke sandt?) det bemærkes, at blot fordi at man ingen særling er, så betyder det ikke, at man ikke vil få et godt liv. Mange statistikker viser en sammenhæng mellem religiøsitet og lykke, og hos religionen kan der bestemt ikke siges, at have været mange særlinge, i den intellektuelle retning - i hvert fald ikke dem, som ville noget godt for befolkningen.

Om selvopfattelser generelt

Det første problem ved en selverkendelse er at den er af mere eller mindre subjektiv karakter, og den menneskelige psyke har den egenskab at de ting der er godt for en selv, lyder mere rigtige.¹ Derfor er det meget vigtigt at man er meget kritisk, og ikke for kritisk, i sin redegørelse af sig selv. Det kan være nødvendigt at spørge 3 personer hvordan de opfatter én, velvidende at deres svar afhænger af hvem der spørger dem. Man kan passende spørge dem anonymt eller med falsk ID, for at åbne oprigtige resultater. De fleste mennesker bryder sig ikke om, at sige en bitter sandhed direkte til et andet menneske.

Min selvopfattelse

Mine damer og herrer, det er mig en fornøjelse at præsentere en mand som er yderst

1 Jf. "Bedst af alle verdener"

http://www.skeptica.dk/bibliotek/bav_bogen/bav_04.htm#Indholdet
Original undersøgelse. Marks and Kammann (1980).

interessere i filosofi og har en meget stor tankevirksomhed, samtidig med at han er meget karismatisk og velvidende. Det er mig en ære at kunne præsentere: Emil Ole William Kirkegaard!

Ensomhed

Intellektuel ensomhed er en tilstand som man befinder sig i når man ikke er i stand til at diskutere ens tanker med andre, fordi de ikke er intellektuelle nok til at forstå dem. Dette bør ikke forveksles med konversationel² ensomhed, som opstår fordi man ikke kan udtrykke sig tydeligt nok, og folk derfor ikke forstår hvad man siger. Jeg føler en vis intellektuel ensomhed, da jeg ikke kender mange personer, som er i stand til at forstå og har interesse i at diskutere filosofi på et højere niveau.

2 (mangel på bedre ord, dør jeg nu dette ord, som et tillægsord af konversation)